

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7256/2567

นางสาว อ.โจทก์ นางสาว พ.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 329, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 326, ป.อ. มาตรา 328, ป.วิ.อ. มาตรา 220, ป.วิ.อ. มาตรา 221, ป.อ. มาตรา 55, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยโพสต์ข้อความ และแสดงภาพถ่ายของโจทก์ในโปรแกรมประยุกต์เฟซบุ๊ก ย่อมทำให้ผู้ที่รู้จักโจทก์เข้าใจว่าโจทก์เป็นคนโกง เป็นหนี้แล้วไม่ชำระคืน เป็นคนหลอกลวงจึงเป็นการใส่ความโจทก์ต่อบุคคลที่สาม โดยประการที่น่าจะทำให้โจทก์เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง หากจำเลยเห็นว่า โจทก์มีเจตนาที่จะไม่ชำระหนี้แก่จำเลย จำเลยควรต้องใช้สิทธิดำเนินคดีแก่โจทก์เพื่อขอให้บังคับโจทก์ชำระหนี้แก่จำเลยตามกฎหมาย มิใช่ใช้วิธีลงข้อความอันเป็นการหมิ่นประมาทและรูปภาพโจทก์ การกระทำของจำเลยถือไม่ได้ว่าเป็นการแสดงความคิดเห็นหรือข้อความใดโดยสุจริต อันจะเป็นเหตุยกเว้นความผิดตาม ป.อ. มาตรา 329 (1) (3)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 326, 328, ให้จำเลยลงข้อความขอโทษโจทก์ในโปรแกรมประยุกต์เฟซบุ๊กของจำเลยเป็นเวลา 1 เดือน และให้จำเลยชำระค่าเสียหาย 800,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ศาลชั้นต้นได้สำนวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่า ข้อหาตามฟ้องข้อ 2.1 มีมูล ให้ประทับฟ้อง ส่วนข้อหาตามฟ้องข้อ 2.2 ไม่มีมูล ให้ยกฟ้อง ศาลอุทธรณ์ภาค 3 มีคำสั่งให้ประทับฟ้องข้อ 2.2 ไว้พิจารณา จำเลยให้การปฏิเสธในคดีอาญาและคดีส่วนแพ่ง ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องและยกคำขอส่วนแพ่ง ให้โจทก์ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งแทนจำเลย โดยกำหนดค่าทนายความ 10,000 บาท โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 328 จำคุก 3 เดือน และปรับ 1,000 บาท ยกโทษจำคุก คงให้ปรับแต่อย่างเดียวตามมาตรา 55 หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามมาตรา 29, 30 คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก นอกจากนี้ที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์และจำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า จำเลยเป็นผู้ใช้บัญชีเฟซบุ๊ก เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2563 จำเลยลงข้อความและแสดงภาพถ่ายของโจทก์ในโปรแกรมประยุกต์เฟซบุ๊ก คดีนี้มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาโจทก์และจำเลยประการแรกว่า จำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ สำหรับคำฟ้องข้อ 2.1 ที่จำเลยฎีกาว่า ข้อความที่จำเลยลงในโปรแกรมประยุกต์เฟซบุ๊ก เป็นการติชมด้วยความเป็นธรรมอันเป็นวิสัยของประชาชนย่อมกระทำได้ และข้อความที่โพสต์เป็นเรื่องจริงและเป็นประโยชน์แก่ประชาชนหรือบุคคลทั่วไปมากกว่าเป็นเรื่องส่วนตัว การกระทำของจำเลยจึงไม่เป็นความผิดนั้น เห็นว่า ข้อความและภาพซึ่งมีชื่อของโจทก์ระบุประกอบข้อความ ทำให้ผู้ที่รู้จักโจทก์เข้าใจว่าโจทก์เป็นคนโกง เป็นหนี้แล้วไม่ชำระคืน เป็นคนหลอกลวง จึงเป็นการใส่ความโจทก์ต่อบุคคลที่สาม โดยประการที่น่าจะทำให้โจทก์เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง หากจำเลยเห็นว่า โจทก์มีเจตนาที่จะไม่ชำระหนี้แก่จำเลย จำเลยควรต้องใช้สิทธิดำเนินคดีแก่โจทก์เพื่อขอให้บังคับโจทก์ชำระหนี้แก่จำเลยตามกฎหมาย มิใช่ใช้วิธีลงข้อความอันเป็นการหมิ่นประมาทและ

รูปภาพของโจทก์ในโปรแกรมประยุกต์เฟซบุ๊กซึ่งบุคคลทั่วไปสามารถเข้าถึงได้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 วินิจฉัยว่า การกระทำของจำเลยถือไม่ได้ว่าเป็นการแสดงความคิดเห็นหรือข้อความใดโดยสุจริต อันจะเป็นเหตุยกเว้นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 329 (1) (3) นั้น ศาลฎีกา เห็นฟ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น สำหรับคำฟ้องข้อ 2.2 ที่โจทก์ฎีกาว่า วันที่ 27 สิงหาคม 2563 จำเลยกับพวกร่วมกันตั้งกลุ่มในโปรแกรมประยุกต์เฟซบุ๊ก ใช้ชื่อว่า คนโกงปากช่อง โดยใช้ ภาพถ่ายของโจทก์เป็นภาพประจำกลุ่มเพื่อประจานโจทก์นั้น ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง และ ศาลอุทธรณ์ภาค 3 ยังคงเห็นว่า พยานหลักฐานของโจทก์ยังรับฟังไม่ได้ว่าจำเลยกระทำความผิด ตามคำฟ้องข้อ 2.2 ซึ่งมีผลเท่ากับเป็นการยกฟ้องโจทก์ จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 220 ไม่ว่าจะเป็นปัญหาข้อเท็จจริงหรือปัญหา ข้อกฎหมาย โจทก์ฎีกาโดยไม่ปรากฏว่ามีผู้อนุญาตให้ฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญา มาตรา 221 การที่ศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาของโจทก์ในส่วนฟ้องข้อ 2.2 ไว้จึงเป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ประการต่อไปว่า มีเหตุสมควร ลงโทษจำเลยหนักกว่าโทษตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 3 หรือไม่ เห็นว่า การลงข้อความอัน เป็นการหมิ่นประมาทและแสดงภาพถ่ายของโจทก์ในโปรแกรมประยุกต์เฟซบุ๊กซึ่งมิใช่กลุ่มปิด บุคคลทั่วไปจากทุกมุมโลกสามารถเข้าถึงได้ เป็นการสร้างความเสียหายแก่โจทก์เป็นวงกว้างอย่าง รวดเร็ว เมื่อพิจารณาระวางโทษของความผิดที่จำเลยได้กระทำตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 328 ประกอบกับพฤติการณ์แห่งคดี ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 ลงโทษจำคุก 3 เดือน และปรับ 1,000 บาท นั้น นับว่าเหมาะสมแก่สภาพความผิดของจำเลยแล้ว แต่ที่พิพากษาให้ยกโทษจำคุก คงให้ ปรับสถานเดียวตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 55 นั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ ข้อนี้ฟังขึ้นบางส่วน พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำคุก 3 เดือน และปรับ 1,000 บาท ไม่ปรากฏว่าจำเลย เคยต้องโทษจำคุกมาก่อน เห็นควรให้โอกาสจำเลยกลับตัวเป็นพลเมืองดี โทษจำคุกให้รอการ ลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี ให้คุมประพฤติจำเลยมีกำหนด 1 ปี โดยให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุม ประพฤติทุก 3 เดือนต่อ 1 ครั้ง และให้ทำงานบริการสังคม เป็นเวลา 24 ชั่วโมง ภายใน 1 ปี ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 3

องค์คณะ

มาลี เตชะจันทะ · ระเบิด จันทรภิรมย์ · สมจิตต์ สุขกมลวัฒนา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7256/2567>